

Nya taxor SLV

Tack för möjligheten att ge synpunkter på ert arbete med att se över hur taxor kommer att sättas framöver.

Jag uppskattar att arbetet var strukturerat och tydligt sammanställt även för en som inte jobbar med dessa frågor dagligen.

Förslaget uppfattar jag som:

- Tydligt, transparent och förutsägbart.
- Skapar incitament för effektivisering hos företag (dock ser jag inte effektiviseringsmotivet för SLV).
- Förefaller i stort sett någorlunda rättvist (inställesekostnaden undantaget) och ändå enkelt

I vad mån det påverkar administration hos SLV, uppfyller lagkrav samt är rättssäkert kan jag inte uttala mig om.

Eftersom stöd och hur de fördelas är beroende av politiska beslut (och därmed snabbt kan förändras) är det viktigt att taxorna utformas på ett sådant sätt att de inte är kopplade till stöd.

Vi har förmånen att ha vårt slakteri på ca 15-20 minuters bilresa från SLV:s närmaste kontor.

Vi driver ett mycket litet slakteri där vi slaktar ca 5-20 lamm per omgång.

I görligaste mån har vi anpassat vår slakt så att veterinären kan ta vårt slakteri på vägen till ett annat för att göra förbesiktningen och efterbesiktningen på vägen hem.

Hos oss har vi förberett besiktningen inför slakt så vi finns på plats vid mottagningsstallet.

Veterinären tar en bild på transportdokumenten och tittar till djuren. Eftersom bilen parkeras i omedelbar anslutning till mottagningsstallet och tillsyn är möjlig utan ombyte av kläder tar hela proceduren ca 5 min.

Detta är ett exempel på hur vi och SLV:s gemensamt har optimerat utifrån de förutsättningar som finns.

Sammanfattningsvis anser vi att:

- 30 minuters tidssegment innebär att kostnaderna kan springa iväg oförsvarligt bara för en minut extra om man trillar över ett segment om få djur slaktas. 5 minuter bör vara minsta tidssegment
- Fast inställesekostnad innebär en övervältring av kostnader från de som ligger långt bort till de som ligger nära en stationeringsplats, verklig kostnad beräknad utifrån körsträcka bör användas.
- Det måste finnas ett incitament för slakteriet att anpassa sig för att få en bättre planering för veterinären (samplanera flera slakterier).
- Taxa vid godkännande måste sättas utifrån faktiskt behov.
- Det saknas ventiler i taxesättningarna om det visar sig att bli "dyrt" bara för att "taxan råkade vara satt vid ett tillfälle då man inte tänkte på det alternativet".

- Geografisk belägenhet bör också utgöra grund för fördelning av stöd. Verkliga kostnader även för resor måste vara tydliga för att enklare motivera stöd och på lämpligt sätt fördela stöd för små avlägset belägna slakterier.

I texten nedan beskriver vi bakgrunden till hur vi resonerat

Taxor för förbesiktning och efterbesiktning

I tabell 1 finns en sammanställning av kostnader för oss enligt förslaget och vad vi ser som faktiska kostnader där vi har tagit en rak timkostnad enligt den högst förslagna och satt 5 minuter som minsta tidssegment för debitering. Underlaget för tiderna är från en "normal" slakt för oss.

	Enligt förslag (min 30 minuter)			Rak timtaxa (min 5 minuter)		
	tid	kr/h	kr	tid	kr/h	kr
Förbesiktning						
Resa			1460	20		
På plats	5			5		
Efter arbete	5			5		
	30	980	490	30	1460	730
Efterbesiktning						
Resa			1460	20		
På plats	35			35		
Efterarbete	5			5		
	60	980	980	60	1460	1460
			4390			2190

Tabell 1. Sammanställning besiktningkostnad vid två olika sätt att beräkna kostnaden.

I detta fall finns inget incitament till att effektivisera när minsta tidssegmentet är 30 min för debitering. I ett sådant fall kan vi nog tycka att vi vill sätta vår planering utifrån det som passar oss bäst när vi ändå betalar för det, vilket kan betyda att SLV:s personal inte kan nyttjas effektivt.

Ännu mer extremt blir det om vi säger att vi åker förbi ert kontor med djurtransporten för förbesiktningen. Ska vi då betala inställelseavgift + min debitering för något som tar 5 minuter (låt oss säga 10 minuter för att inkludera tid att ta sig från kontoret till parkeringen)? I ett sådant fall kan man anse att faktiska kostnader vältras över från de som har sin verksamhet enligt belägen till de som har sådan tur att de finns i omedelbar närhet till ett kontor. (De som verkar enligt ska naturligtvis ha en rimlig möjlighet att verka, men ett sådant stöd skall inte byggas in i en taxa utan ges via stödsystem så att den som har gynnsamma förutsättningar inte ska betala.)

Varje fall är naturligtvis unikt och det är svårt (omöjligt) att bygga ett system som passar alla. Pondera att slaktomgången innehåller 5 lamm skulle kostnaden omöjliggöra en lokal slakt med minimala transporter. Där enda alternativet blir frakt till ett storslakteri på 30 mils avstånd (knappast någon förbättring av djurvälståndet). Därför vore det för den riktigt småskaliga (kanske att beteckna som mikroskala) vara betjänt av om minsta tidssegment sattes till 5 min.

Det måste också finnas en morot för oss att anpassa oss till veterinärernas arbetsbelastning så att man kan pussla ihop ett schema som gör att SLV:s bemanning kan utnyttjas på ett vettigt sätt dels

med avseende på sysselsättning och dels på resor. Som exempel att resa från Luleå till Umeå för att förbesiktiga 5 lamm som vi med lite anpassning kanske kan slakta dagen efter och då använda en veterinär som utgår från Umeå med lite pusslande o planering.

Taxan måste innehålla någon form av "ventil" så att det inte blir orimliga kostnader och så att vi gemensamt skapar något som fungerar för alla parter.

Ett minsta tidssegment om 5 minuter innebär naturligtvis en större risk för diskussioner om förbrukad tid, men även med tidssegment om 30 minuter innebär att sådana diskussioner kan uppkomma. Samtidigt är det en mindre "extra kostnad" som uppkommer om något föranleder extra tid om varje segment bara är 5 minuter.

För öka förutsägbarheten vore det önskvärt om någon form av "normtid" kunde fastställas där det blir enklare att förstå högre tidsförbrukning beroende på planering av anläggningen eller om något krånglar.

Statsstöd

Kostnaden för veterinären att komma på plats (inställelse) blir en hög kostnad för småskaliga anläggningar enligt föreslagen modell. Enligt den förslagna modellen betalar alla anläggningar samma fasta avgift oavsett körsträcka och tid. Detta innebär att kostnader för transport till glesbygdsanläggningar vältras över på anläggningar som har förmånen att finnas nära en stationeringsplats. Detta innebär även att det inte kommer att synas hur de verkliga kostnaderna är och hur ett statsstöd fördelas.

Med en kostnad beräknad med faktisk restid utifrån sträcka blir det tydligt vad den faktiska kostnaden är och det blir enkelt att använda som grund för stöd. En möjlighet är att sätta ett tak på inställelsekostnad. För att uppnå detta tak kan stöd knutet till avstånd fördelas. På detta sätt kan man göra besiktningen konkurrensneutral. En liten anläggning som ligger avsides kan planera sin verksamhet så besiktningen kan utföras på ett effektivt sätt och på detta sätt ändå få rimliga kostnader.

Taxor för godkännande av nytt slakteri

I utredningen anges att " På en liten anläggning används platsbesöket normalt både till att diskutera verksamheten och regelverket samt till att inspektera anläggningen. Detta eftersom livsmedelsföretagaren vid en liten anläggning ofta inte har stor rutin och kunskap på området." . Vilket kan tyckas rimligt vid en först anblick.

Men i vårt fall har vi flyttat vårt stationära slakteri från en gård till en annan gård med samma bemanning som tidigare. Vi håller nu på att bygga upp ett nytt slakteri där vi tar tillvara de erfarenheter vi gjort i vårt gamla. Jag tror att vi har minst lika mycket kunskap om regelverket som en som startar ett nytt större slakteri där denne inte har varit i branschen tidigare. Snarare är det kanske särskilt viktigt att ha en genomgång med denne då den i sin tur överlåter ansvaret åt andra (som kanske också borde vara med).

När stora slakterier byggs är det mycket sällan att slakterierna är identiska. Så är det även i de flesta fall även med små gårdsslakterier. Men i fallet med gårdsslakterier är de så små att de skulle kunna byggas som standardiserade slakterier. Därmed borde inspektionen vara betydligt enklare att göra om det är en identisk anläggning som skall godkännas. I andra branscher har man "typgodkännande" för produkter/utrustning som produceras enligt ett tidigare granskat utförande.

I taxesättningen bör finnas en ventil för "uppenbart enkla anläggningar" eller någon form av "typgodkännande".